Solnedgang.

Det spredes mer og mer det dunkle Graa,
Mildt Aftensolen ser paa grønne Strande;
Hav fladen samler op det smukke Blaa,
Som svømmed Himlen paa de stille Vande.

Hvor dejlig skinner Vesten over Muld!
Det er, som Himlen hist i Aftenstille
Opsamled i sit Skjød alt Jordens Guld,
At ej det skulde Brødres Hjerter skilde.

Fred mellem Mennesker, Guds Fred paa Jord!
Hans Dug paa hver uskyldig Blomst hernede!
Du gyldne Sol, som daler mild og stor,
O dal ej over nogen Broders Vrede.